

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดบุรีรัมย์
เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการ
ลงโทษทางวินัย พ.ศ.2558

คำว่า “วินัย”

มี ๒ ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่
กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ

๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถ
ควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้
“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษ พนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัย ลูกจ้าง พนักงานจ้าง มี ๔ สถาน ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าตอบแทน

(๓) ลดค่าตอบแทน

(๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ (ข้อ๖)

๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗วรรค ๑)

- ฐานอาศัยหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ
ของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค๒)

- ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีขอบ “ฐาน
ทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๗ วรรค ๓)

๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี

หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ๘)

๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ

อุตสาหะ/ไม่เอาใจใส่/ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ
ราชการ/ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
(ข้อ ๙ วรรค๑)

- ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)

๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย

กฎระเบียบของทางราชการ มติ ค.ร.ม. หรือ
นโยบายของรัฐบาล (ข้อ ๑๐ วรรค ๑)

- ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตาม

กฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือ
นโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจ
เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัยอันตรายนั้น
จนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)

๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ(ข้อ๑๒วรรค๑)

- ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)

๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

- แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหาย

แก่ราชการ หรือไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็น
คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือ
ทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิมเป็น
หนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้ หรือมีเหตุผลหย่อน
โทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)

- ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ
๑๓ วรรค ๒)

๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔) เว้น
แต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับ
อนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๑)

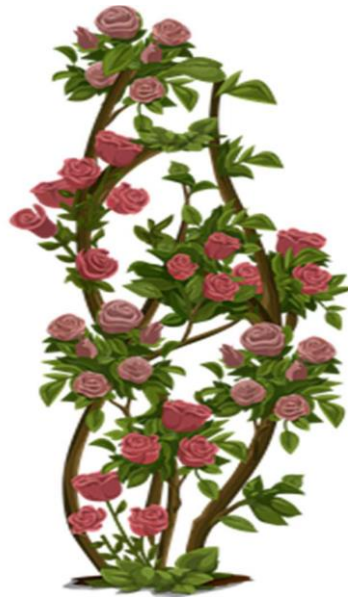
- ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ
๑๕ วรรค๒)

๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบ
ธรรมเนียมของทางราชการ (ข้อ ๑๖)

๑๒. ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)
 - ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวันขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)
 - ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง(ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)
๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย...,ฐานไม่รักษาความสามัคคี..., ฐานกลั่นแกล้งกัน...,ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ...(ข้อ ๑๘)
๑๔. ฐานไม่ให้การต้อนรับ...,ฐานไม่ให้ความสะดวก...,ฐานไม่ให้ความเป็นธรรม..., ฐานไม่ให้การสงเคราะห์...,ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง...ประชาชนผู้ติดต่อราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)
 - ฐานดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือช่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)
๑๕. ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)
๑๖. ฐานเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชนก็จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย (ข้อ ๒๒)
๑๘. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) (ข้อ ๒๓ วรรค ๑)
 - ฐานกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก (เว้นประมาท-ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

การดำเนินการทาง วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

งานกฎหมายและคดี สำนักปลัด
 องค์การบริหารส่วนตำบลโคกवान
 อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

